

[Bernhard Baunsgaard]

Denne betragtning bør dog vist veje så tungt, at alle andre hensyn bør vige. Det bliver jo næppe nemmere for et menneske, hvis personnummer er offentliggjort, således at finde sin plads i samfundet igen.

Besvarelse (29/11 78):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Hverken konkursloven eller administrative forskrifter indeholder regler om, hvorvidt skyldnerens CPR-nummer skal anføres i bekendtgørelser i Statstidende vedrørende konkursboer. For så vidt angår dødsboer har justitsministeriet ved cirkulæreskrivelse af 1. juli 1974 anmodet skifteretterne om at anføre afdødes CPR-nummer foruden navn, stilling og bopæl i proklamaer.

Efter justitsministeriets opfattelse bør angivelse af CPR-nummer kun ske, hvis dette indebærer væsentlige administrative fordele. I det foreliggende tilfælde er jeg ikke umiddelbart overbevist om, at der er tilstrækkelig begrundelse herfor.

Da det kan anføres, at oplysning om CPR-nummer gør identifikationen af skyldneren lettere og således medvirker til, at offentlige myndigheder og andre får anmeldt alle krav i boet, vil spørgsmålet i den givne anledning blive taget op til nærmere overvejelse.

Til *ministeren for skatter og afgifter (23/11 78)* af:

Voigt (FP):

»Mener ministeren, at det er en rigtig vurdering, når det til forsvarsudvalget oplyses, at der fra Christianias virksomheder og værtshuse igennem de sidste 7 år kun er erlagt kr. 7.233,- og det i samme forbindelse oplyses, at der ikke er foregået unddragelse af afgiftsbeløb?«

(Spm. nr. 275).

Begrundelse.

Forsvarsudvalget har i et møde torsdag den 23. november 1978 kl. 14.39 nægtet spørgeren at stille dette spørgsmål. Spørgeren skal derfor udtrykke glæde over, at det i henhold til folketingets forretningsordens § 20 vil være muligt at få belyst de ting, som op-

positionen bliver nægtet af et flertal i et udvalg.

Naturligvis er det kreperligt, at man ikke igennem udvalgsarbejdet må stille spørgsmål til belysning af de lovforslag, der arbejdes med, og derfor skal belaste den spørgetid, som folketingets formand mener er overbelastet. Men på den anden side må det også bevirke, at man ophører med at kritisere det fremskridtsparti, der arbejder seriøst og sagligt med lovstoffet.

Besvarelse (27/11 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Der er ikke i besvarelsen af de spørgsmål, som forsvarsudvalget har stillet angående momsens og Christiania, oplyst, at der ikke er foregået afgiftsunddragelse.

Et spørgsmål om, hvor stort et beløb der af øl- og spiritussalg er unddraget momsbetaling af Christianias værtshuse, blev besvaret med, at toldvæsenet ikke havde konstateret unddragelse af afgift for disse virksomheder.

Det blev om kontrollen i øvrigt oplyst, at der kort efter virksomhedernes fælles registrering i 1975 blev foretaget kontrol af virksomhedernes afgiftsafregning, og at det i denne forbindelse blev kontrolleret, at de med toldvæsenet aftalte retningslinier vedrørende regnskabsførelsen blev fulgt.

Til *justitsministeren (23/11 78)* af:

Ebba Strange (SF):

»Vil ministeren – under henvisning til de oplysninger, der blev givet under førstebehandlingen af SFs lovforslag om særlige tavshedsforskrifter på det sociale område, gående ud på at ministeren påtænker at nedsætte et udvalg, der kan behandle tavshedspligtproblematikken – udarbejde udvalgets kommissorium således, at der også bliver anledning til at klargøre offentligt ansattes ytringsfrihed?«

(Spm. nr. 276).

Begrundelse

Der råder en urimelig usikkerhed på dette område, hvilket bevirker, at mange offentligt ansatte afholder sig fra at bidrage til den offentlige debat om de samfundsmæssige for-